

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

28. marts 2023

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 126 (Alm. del) af 28. februar 2023 stillet efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF)

Spørgsmål

I svaret på FIU alm. del – spørgsmål 409 (folketingsåret 2021-22) af 4. juli 2022 skønnes det – baseret på en række forudsætninger, herunder en uændret lønsumskvotende – at en offentlig forbrugsvækst svarende til det demografiske træk frem mod 2030 vil indebære et fald i den offentlige beskæftigelse på 11.000 personer. Vil ministeren med udgangspunkt i de samme forudsætninger oplyse, hvor stor den offentlige forbrugsvækst skal være for at holde den offentlige beskæftigelse uændret?

Svar

Det bemærkes indledningsvist, at der i Danmark ikke fra centralt hold sættes et særskilt mål for udviklingen i den offentlige beskæftigelse, hverken under denne eller tidligere regeringer. De offentlige serviceudgifter, som består af dels løn til offentligt ansatte (ca. to tredjedele), og dels køb af varer og tjenester fra den private sektor (ca. en tredjedel), prioriteres således i kraft af de offentlige budgetter. Det er som udgangspunkt op til de enkelte statslige, regionale og kommunale institutioner og beslutningstagere, hvordan de får størst muligt udbytte af budgetterne – herunder fordelingen på offentlige lønudgifter og køb fra den private sektor (netto). Udviklingen i den offentlige beskæftigelse frem mod 2030 vil således blandt andet afspejle lokale behov og prioriteringer i den enkelte kommune, region og institution.

Der er dermed heller ikke en enkel sammenhæng mellem realvæksten i det offentlige forbrug og udviklingen i den offentlige beskæftigelse. Sammenhængen mellem det offentlige forbrug og den offentlige beskæftigelse afhænger blandt andet af, hvor stor en del af det offentlige forbrug, der produceres i den offentlige sektor (og dermed af offentligt ansatte), og hvor stor en del, der købes fra private leverandører (og dermed produceres af privat ansatte). Antallet af offentligt ansatte er dermed ikke i sig selv et mål for omfanget eller kvaliteten af den offentlige service.

I Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger lægges det beregningsteknisk til grund, at der i den offentlige produktion er et fast forhold mellem udgifterne til offentlig beskæftigelse og offentligt varekøb. Det betyder, at andelen af det offentlige forbrug, der benyttes til aflønning af ansatte (lønsomskvoten), er omtrent

uændret over tid. Antagelsen er overordnet på linje med de historiske erfaringer, om end der har været udsving i lønsumskvoten over tid.

På baggrund beregningsforudsætningerne i *2030-planforløb: Grundlag for udgifter 2026, august 2022* skønnes det beregningsteknisk, at realvæksten for det offentlige forbrug i gennemsnitligt skal stige med ca. 0,7 pct. hvert år i perioden 2023 til 2030 for at holde den offentlige beskæftigelse uændret, *jf. tabel 1*.

Tabel 1

Beregningsteknisk vækst i den offentlige beskæftigelse, 2023-2030

1.000 personer	Ændring i den offentlige beskæftigelse
Forudsat offentlig forbrugsvækst svarende til demografisk træk	-11
Forudsat vækst i det offentlige forbrug svarende til 0,7 pct.	0

Anm.: Den mekaniske fremskrivning er foretaget fra 2023 til 2030 med udgangspunkt i forudsætningerne i Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger. Den offentlige beskæftigelse er opgjort inkl. orlovs personer.

Kilde: *2030-planforløb: Grundlag for udgiftslofter 2026, august 2022* og egne beregninger.

Det bemærkes, at der siden den seneste mellemfristede fremskrivning i *2030-planforløb* er offentliggjort en opdateret vurdering af dansk økonomi og de offentlige finanser frem til 2024 i *Økonomisk Redegørelse*, marts 2023.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister